

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16C/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918203587
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:6918203587.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: A. L., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, J., zastúpený: JUDr. Ján Čipka, advokát, so sídlom Partizánska 197, Hnúšťa proti žalovanému: Z. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, právne zastúpený: Mgr. Štefan Slováčik, advokát, so sídlom Mostná 46, Nitra, o zaplatenie 5 568,63 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2563,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2563,20 eura od 01.11.2017 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 54,84 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 11.09.2018 doručenu Okresnému súdu Rimavská Sobota požaduje zaplatenie sumy 5 568,63 eura titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobcu odôvodnil tým, že žalovaný bol prevádzkovateľ C. A. T. v J. a žalobca mu poskytoval pomoc pri zabezpečovaní záležitostí súvisiacich so zariadením, otvorením a následným prevádzkovaním podniku s príslubom relevantnej budúcej spolupráce pri fungovaní a riadení podniku. Žalovaný sa jednostranne rozhodol ukončiť prevádzkovanie a podnik zavrel, bez realizácie prisľúbenej spolupráce. V rámci prípravy a fungovania podniku žalobca za žalovaného uhradil viaceré platby súvisiace s prevádzkovaním. Dňa 15.02.2017 uhradil faktúry za alkohol vo výške 1 747,95 eura a zároveň uhradil finančné prostriedky na kúpu sedačiek vo výške 2 513,20 eura. Sedačky si žalovaný po uzavretí podniku vzal a kúpnu cenu neuhradil. Ďalšie náklady súviseli s prerobením priestorov a znášal ich namiesto žalovaného a to vo výške 711,64 eura. Okrem toho vyplatil odmenu za prácu fyzických osôb pre p. G. sumu 133,50 eura a p. K. sumu 82,50 eura a sumu 50,00 eur za pripojenie elektrickej energie. Žalobca uhradil aj nákup tovaru následne ponúkaného v podniku v celkovej výške 329,84 eura. Žalovaného viackrát vyzýval na úhradu vyššie uvedených nárokov, no nepodarilo sa mu vec zmierlivo vyriešiť. Na preukázanie svojich tvrdení predložil mimosúdnu komunikáciu strán sporu, pokladničné bloky, potvrdenia o prevzatí peňazí, faktúry, výpisu z účtu a čestné prehlásenie.

2. Žalovaný pri svojom prvom úkone vzniesol námietku miestnej príslušnosti a vec bola postúpená Okresnému súdu Nitra. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že zo žalobcom predložených dokladov, resp. vyjadrení jeho právneho zástupcu v pokusoch o mimosúdne doriešenie vyplýva, že žalobca mal poskytnúť žalovanému finančné prostriedky titulom pôžičky na kúpu hnutelných vecí do ich spoločného podnikania. Spoločným zámerom strán malo byť spoločné podnikanie, ktorému mal predchádzať ich spoločný podnikateľský zámer. Žalovaný si nie je vedomý toho, že by sa na úkor žalobcu bezdôvodne

obohatil, pričom ani z predložených dokladov táto skutočnosť nijako nevyplýva. Žalobca ani nepreukázal, že mal žalovanému poskytnúť pôžičku v akejkoľvek sume.

3. Žalobca s vyjadrením žalovaného nesúhlasil, na žalobe zotrval. V žalobe dostatočným spôsobom hmotnoprávne odôvodnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný sa obohatil, lebo za neho plnil, čo podľa práva mal plniť sám. Žalovaný v rámci mimosúdnej komunikácie uznal náklady, ktoré za neho uhradil a sám navrhol spôsob vysporiadania, no nie je mu známy dôvod prečo k vyrovnaniu nedošlo.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 06.05.2019 uviedol, že spoločným zámerom strán bolo spoločné podnikanie a žalobca podľa jeho tvrdení mal byť „tichým spoločníkom“ a spoločne so žalovaným mali v spoločnom podnikaní rovnakým dielom podieľať sa jednak na ziskoch, ale aj na stratách zo spoločného podnikania a tento fakt žalobca zamlčuje. Žalovaný si nie je vedomý toho, že by sa na úkon žalobcu bezdôvodne obohatil.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č. k. 16C/15/2019-128 zo dňa 30.10.2019, tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 747,95 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 747,95 eura od 01.11.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému voči žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 37,22 % (výrok III.).

6. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca, ktoré smerovalo len proti zamietajúcejmu výroku (výrok II.) a výroku v časti o náhrade trov konania (výrok III.). Žalobca požadoval zaplatenie (aj) náhrady bezdôvodného obohatenia vo výške 2.513,16 Eur za jeho nárok vyšpecifikovaný ako sedačky klubu a tiež aj zaplatenie sumy 50,-Eur špecifikovaného ako nárok za pripojenie klubu k dodávke elektriny, keď súdu prvej inštancie vyčítal nesprávne právne posúdenie veci, pričom z požadovaných súm žiadal aj ním uplatnený úrok z omeškania a rovnako požadoval zmenu rozhodnutia o výške náhrady trov konania v rozsahu 54,48 %. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie vo vzťahu k určení začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty ohľadom platby za sedačky klubu, nakoľko úhrady vykonal na základe existujúceho právneho dôvodu, ktorým bola dohoda o spolupráci pri prevádzkovaní podniku, ktorú skutočnosť vo svojich vyjadreniach nerozporuje ani žalovaný. V zmysle ustanovenia § 51 OZ je možné takúto dohodu platne uzatvoriť aj ústne, pričom takáto dohoda bola právnym dôvodom plnenia, ktorý po zatvorení klubu žalovaným, ukončení živnosti a ukončení komunikácie s ním odpadol. Z tohto dôvodu subjektívna doba začala plynúť najskôr v júni 2017, kedy k zatvoreniu klubu došlo, nakoľko pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy sa dozvedel o skutkových okolnostiach, z ktorých mohol vyvodiť, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, teda táto lehota je viazaná na jeho subjektívne vnímanie skutkových okolností, keď zdôrazňuje tú skutočnosť, že pre žalovaného vykonával funkciu zodpovedného vedúceho a až do uzatvorenia klubu v klube aj riadne pracoval bez nároku na odmenu. Je dôvodné prikladať náležitú váhu právnym dôvodom, ktoré zakladali jeho plnenia za žalovaného a ich následnému odpadnutiu vo vzťahu k činnosti, ktorú mali prevádzkovať spoločne, keď v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie R. 26/1975 ohľadom toho, že je potrebné čo najúplnejšie zistiť skutkový stav veci, t. j. úmysel a prejavy účastníkov predchádzajúce plneniu. Rovnako poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.02.2016 sp. zn. I. ÚS 548/2001 (R 15/2017) ohľadom spoločného podnikania, ktoré sa formálne neskončilo žiadnou formou spoločného podnikania, teda že lehoty na vrátenie vynaložených nákladov sa odvíjajú nie od ich poskytnutia, ale od vzniku zodpovednostného vzťahu a bezdôvodného obohatenia, t. j. od času, keď právny dôvod plnenia dodatočne odpadol (ukončením podnikania žalovaného). Zmyslom ustanovenia § 107 ods. 1 OZ je predovšetkým účinná ochrana poškodeného a právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nie súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou. Je si vedomý tej skutočnosti, že v uvedených prípadoch nejde o skutkovo totožné prípady s prejednávanou vecou, avšak jeho konanie bolo nepochybne ovplyvnené konaním žalovaného a jeho príslubom budúcej spolupráce, ktorú skutočnosť by mal súd pri určení existencie právneho dôvodu brať do úvahy, keď iným výkladom by došlo k nespravodlivému odopretiu mu účinnej právnej ochrany. Okrem toho poukazuje na ustanovenie § 558 OZ, ktorého aplikáciu mu súd prvej inštancie bez náležitého odôvodnenia odoprel, keď podľa jeho názoru prejavy adresované mu žalovaným možno považovať za uznanie dlhu tak, ako to predpokladá Občiansky zákonník a teda s poukazom na ustanovenie § 110 OZ k uplynutiu premlčacej lehoty nemohlo dôjsť. Zároveň je z neho zrejmé existencia pohľadávky aj vo vzťahu k sume 50,-Eur, ktoré uhradil za

elektrickú energiu (jej pripojenie), keď za dôležitú skutkovú a právnu okolnosť považuje fakt, že súd sa s touto mimosúdnou komunikáciou oboznámil. Poukazuje na stanovisko žalovaného prejavené v liste jeho právneho zástupcu JUDr. Z. G. z 18.01.2018 a podanie žalovaného zo dňa 14.05.2018, ktoré sú nesporne uznaním dlhu ohľadom nárokov uplatňovaných v odvolacom konaní čo do dôvodu i výšky. Pre možné spravodlivé a zákonné posúdenie začiatku plynutia subjektívnej lehoty premlčania treba vyhodnotiť všetky okolnosti veci, keď zdôrazňuje tiež to, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe námietku premlčania nevzniesol, pričom táto je v rozpore s dobrými mravmi a nie je jej možné priznať právny význam a požadované plnenie mu nepriznať.

7. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre, uznesením, č. k. 8Co/28/2020-177 zo dňa 21.05.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúceho výroku týkajúcej sa časti zaplatenia sumy 2.563,20 eura (s úrokom z omeškania) a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vecne uviedol, že čo sa týka sumy 50,- Eur za pripojenie elektrickej energie, ohľadom ktorej sumy námietka premlčania vznesená nebola, mal odvolací súd za to, že uhradenie tejto sumy žalobcom medzi stranami sporu sporné nebolo, keď existenciu uvedenej platby žalobcu potvrdzuje aj žalovaný v jeho vyjadrení (prostredníctvom právneho zástupcu) zo dňa 18.01.2018, v ktorom vedomosť o tejto platby žalobcom žalovaný potvrdzuje. Čo sa týka požadovanej sumy 2.513,20 Eur za sedačky, mal odvolací súd za to, že súdom prvej inštancie prijatý právny záver nezodpovedá stavu dokazovania v spore a tiež aj zhora citovaným zákonným ustanoveniam a žalobcom označeným rozhodnutiam. Zaplatenie sedačiek žalobcom nepredstavovalo pôžičku žalobcu pre žalovaného, ale ako vyplýva z mimosúdnej komunikácie strán sporu, platbe žalobcu predchádzalo dojednanie strán sporu ohľadom ich spoločného podnikania v „energy music clube“ v J., ktoré sa malo právne usporiadať pri otvorení prevádzky založením kapitálovej spoločnosti, v rámci ktorej sa mali plnenia žalobcu riešiť. Vzhľadom k existencii základného dojednania strán sporu pred realizáciou platieb žalobcu za sedačky, bolo potom potrebné posudzovať okamih vzniku záväzku žalovaného k vysporiadaniu tejto platby, keď podľa názoru odvolacieho súdu nemožno prijať právny záver o tom, že v čase plnenia žalobcu žiadny právny dôvod plnenia žalobcu neexistoval. Inak povedané, aj keď (by) bolo zmluvné dojednanie predchádzajúce plneniu žalobcu za žalovaného neplatné, z hľadiska bezdôvodného a počítania lehôt je právne významná už existencia dojednania (ako takého) a to takého, že plneniu žalobcu malo zodpovedať dojednané konanie - plnenie žalovaného, teda že nešlo len o plnenie žalobcu bez očakávaného proti/plnenia žalovaného. Skutkový záver súdu prvej inštancie o tom, že žiadne jednanie strán sporu ohľadom spoločného podnikania v konaní preukázané nebolo, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. je výslovne v rozpore s obsahom mimosúdnej komunikácie strán sporu. Dokazovanie výsluchom strán sporu, ktoré na pojednávaní prítomné boli, vykonané nebolo, pričom súd prvej inštancie v rámci svojej sudcovskej koncentrácie konania akceptoval žalobcom vznesenú námietku premlčania až na pojednávaní, nie teda pri prvom možnom prostriedku jeho procesnej obrany, keď vo vyjadrení k žalobe túto námietku nevzniesol. Žalobcom označené podania za uznanie dlhu (ako jednoznačnej povinnosti žalovaného k zaplateniu) považovať nemožno a v ďalšom konaní je potrebné ustáliť okamih zániku dôvodu plnenia žalobcu (a vzniku záväzku žalovaného k vysporiadaniu plnení na jeho nerozporovaný majetok, resp. v jeho prospech) s ohľadom na okamih nenaplnenia základného dojednania, t.j. kedy bolo žalobcovi jasné, že naplnené nebude.

8. Súd na prejednanie veci opätovne nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavili právni zástupcovia strán sporu a žalobca, pričom na pojednávanie sa nedostavil žalovaný. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného, pretože mal splnené podmienky podľa § 180 CSP, žalovaný o odročenie pojednávania nežiadal a vo veci bolo možné rozhodnúť aj bez prítomnosti žalovaného.

9. Žalobca na pojednávaní uviedol, že so žalovaným plánovali spoločné podnikanie a to prevádzku C. A. T. v J., pretože žalovaný mal otvorenú živnosť. Nechcel si otvárať vlastnú živnosť v dôsledku čoho sa dohodli, že budú prevádzkovať uvedený klub. Žalovaný prisľúbil, že môže vystupovať ako tichý spoločník a že dá vypracovať písomnú zmluvu o tichom spoločenstve. K uzavretiu zmluvy však neprišlo, pretože žalovaný proklamoval, že bude založená kapitálová spoločnosť. Bolo to v júni 2017, k uzavretiu predmetnej prevádzky prišlo dňa 30.06.2017. V čase keď bola vystavená faktúra za sedačky sa uvedená prevádzka prerábala, v tom čase zaplatil aj platbu za pripojenie elektrickej energie. Faktúry na sedačky boli vystavené na meno žalovaného, pretože tieto chceli založiť neskôr do účtovníctva. Po uzavretí prevádzky sa snažil žalovaný opakovane kontaktovať ohľadne zriadenia s.r.o., avšak tento sa iba vyhovárал, že nemá čas, nakoniec však založená žiadna spoločnosť nebola. V septembri 2017 sa preto vybral skontrolovať stav prevádzky, pričom sa do nej nedostal, pretože žalovaný bez

jeho vedomia vymenil na prevádzke zámky. Opakovane sa pokúšal skontaktovať so žalovaným avšak neúspešne. Následné to skúsil cez jeho ženu, avšak rovnako bez úspechu. Následne mu prišiel papier od žalovaného, že mu odvoláva plnú moc a požiadal o vrátenie všetkých kľúčov od prevádzky. Potom riešili veci prostredníctvom právnikov. V roku 2018 mu zaslal PZ žalovaného návrh na vyporiadanie (mimosúdne urovnanie) a to v dvoch verziách. V prvej verzii mu žalovaný navrhoval, aby mu zaplatil 6000 eur s tým, že si môže nechať celý klub spolu so zariadením. V druhej verzii navrhol vyrovnanie s tým, že jednotlivé položky si rozdelia. Prevádzka sa otvorila 17.03.2017, a zatvorená bola 30.06.2017. Po otvorení klubu pôsobil ako zodpovedný vedúci a barman. Žalovaný bol vedený ako majiteľ. V čase keď mal platiť faktúry (august 2016) všetko nasvedčovalo tomu, že spoločný úmysel podnikateľ sa uskutoční. Po otvorení klubu mal so žalovaným plán otvoriť aj iný klub v okolitých miestach. So žalovaným riešili spoločný zámer podnikateľ od augusta 2016. Nemali časovo ohraničené uzavretie spomínanej zmluvy o tichom spoločenstve, samozrejme chcel čo najskôr. Túto skutočnosť žalovanému pripomínal pri každom jeho príchode do J.. Dohodli sa so žalovaným, že on dá vypracovať zmluvu o tichom spoločenstve. Žalovaného upozornil, že ak nepríde k vytvoreniu spoločnosti, bude požadovať buď finančné vyrovnanie alebo vrátenie vecí, ktoré kúpil. Sám neinicioval vyhotovenie zmluvy o tichom spoločenstve, pretože sa spofahol v tejto veci na žalovaného a jeho právnik, keďže mu veril.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní vo svojom prednese uviedol, že už v priebehu predchádzajúceho konania pred súdom prvej inštancie (vzhľadom na vznesenú námietku premlčania) poukazovali na tú skutočnosť, že vzhľadom na dohody medzi účastníkmi sporu o prísluže žalovaného na spoločné podnikanie so žalobcom sa jeho klient o tom, že žalovaný mohol získať a nadobudnúť bezdôvodné obohatenie s určitou dozvedel až z podania žalovaného zo 07.11.2017, kedy odvolal plnú moc žalobcovi, ktorú mal udelenú ako generálnu plnú moc za účelom zariadenia záležitosti v súvislosti s otvorením C. A. T.. Poukázal pritom aj na výpis zo živnostenského registra, z ktorého je možné zistiť, že žalovaný ukončil živnosti súvisiace s prevádzkovaním klubu 08.07.2017. Najskôr sa jeho klient, teda žalobca mohol dozvedieť o tom, že môže nastať na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie ku koncu júna 2017, kedy žalovaný na základe vlastného rozhodnutia pod zámienkou zmeny vstupných údajov v elektrickej registračnej pokladnici, túto pokladnicu z klubu zobral s tým, že tieto údaje je potrebné zmeniť pre novovznikajúcu spoločnosť s ručením obmedzeným, v ktorej mal ako spoločník figurovať žalobca a žalovaný. Od doby uzavretia klubu prebiehala medzi účastníkmi sporu len telefonická komunikácia, s tým že v septembri 2017 žalovaný vymenil aj kľúče od klubu a na základe tohto jeho konania žalobca začal podnikateľ právne kroky k tomu, aby došlo k naplneniu príslužob žalovaného na spoločné podnikanie, prípadne na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré žalobca uhrádzal za žalovaného. Je toho názoru, že najskorší termín možného začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty môže byť jún 2017, avšak ako uviedol objektívne sa jeho klient o nenaplnení dohôd dozvedel až z podania žalovaného zo dňa 07.11.2017. V tejto časti, v ktorej napadli odvolanie trvajú na tom, že žaloba bola podaná včas z hľadiska behu plynutia objektívnej lehoty a s poukazom na ich tvrdenia aj z hľadiska behu a plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, a preto nárok žalobcu nemôže byť premlčaný. Navrhol, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2563,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2563,20 eur od 01.11.2017 do zaplatenia a zároveň navrhol aby, im súd - žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na dôvody uvedené v uznesení KS NR prípadne navrhuje, aby sa k uvedeným skutočnostiam vyjadril aj samotný žalobca. Podľa jeho názoru sú tvrdenia žalovaného potrebné posudzovať aj v súvislosti s rokováním strán pred podaním žaloby. Poukázali pritom na podanie PZ žalovaného z 18.01.2018, kde je to práve žalovaný, ktorý jednoznačne neformálne dohody potvrdzuje. Ich tvrdenia o tom, že suma za sedačky a suma 50 eur za zapojenie elektrickej energie mali byť ako investícia žalobcu vyporiadané formou vkladov do spoločnosti alebo formou schválenia úkonov pred vznikom spoločnosti na prvom valnom zhromaždení spoločníkov, teda nesúhlasili a rozporoval prejavovaný názor právneho zástupcu žalovaného o tom, že jeho klient si bol vedomý toho, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil už v momente, keď vykonal úhrady faktúr tak ako ich PZ konkretizoval. Z hľadiska právneho posúdenia poukazuje na dôvody odvolania žalobcu a tam citované rozhodnutia súdov, s ktorými sa podľa nášho názoru stotožnil aj odvolací súd a ktoré by mali dať základ pre posudzovanie začatia behu plynutia subjektívnej lehoty na premlčanie práv môjho klienta na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na komunikáciu poukazuje z toho dôvodu, že v tom podaní žalovaného je vlastne navrhnutý aj spôsob vyporiadania tých investícií a samozrejme neupiera žalovanému právo na zmenu stanoviska, avšak z hľadiska preukazovania a dôkaznej sily tvrdením strán sporu zmenu stanoviska žalovaného považuje za účelovú už aj s prihliadnutím na to, že námietku premlčania žalovaný vzniesol až na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, pričom odvolací súd podľa ich názoru správne poukázal aj na to, že súd prvej inštancie sa v dôvodoch svojho rozhodnutia v časti

v ktorej žalobu žalobcu zamietol dôsledne nevysporiadal so sudcovskou koncentráciou konania. Podľa ich názoru vznesená námietka premlčania po tom ako sa žalovaný vyjadroval k žalobe ako aj k replike nemala byť pripustená.

11. Právny zástupca žalovaného vyjadril jeho nesúhlas s podanou žalobou po vykonanom dokazovaní navrhol v časti, v ktorej bol nárok vrátený Okresnému súdu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania. Predmetom sporu v tomto konaní sú investície, ktoré mali strany konania vynaložiť v spoločnom podnikaní a prevádzke hudobného klubu v Tisovci. Čo sa týka úpravy vzájomných práv a povinností ohľadne ich spoločného podnikania nemali uzatvorenú písomnú zmluvu alebo dohodu, ktorá by takéto práva vymedzovala. Mali za to a naďalej tvajú na tom, že strany sporu sa mali spoločne podieľať tak na ziskoch, ale aj na stratách, ktoré s prevádzkovaním predmetného klubu súviseli. Žalovaný je presvedčený, že investoval v spoločnom podnikaní ďaleko viac ako žalobca a preto je prekvapený jeho postupom, ktorý vyústil až do súdneho konania. Čo sa týka sporného nároku, ktorý vyplýva z faktúr vystavených dňa 11.08.2016 splatnej dňa 17.08.2016 a faktúry vystavenej dňa 01.08.2016 splatná dňa 02.08.2016 tak tieto finančné nároky, ktoré si žalobca uplatňuje sú premlčané. Predmetné faktúry boli vystavené na odoberateľa Z. A., teda žalovaného. Podľa výpisu z účtu žalobcu je zase evidentné, že úhrady týchto faktúr realizoval dňa 02.08. respektíve 12.08. žalobca. Žalobca už v tento moment musel vedieť, že plní za iný subjekt a to s ohľadom jednak na skutočnosť, že faktúry neboli vystavené na žalobcu ako aj na fakt, že neexistovala žiadna písomná dohoda, ktorá by upravovala akým spôsobom dôjde k vyporiadaniu práv a povinností strán sporu v prípade ich ukončenia spolupráce. Majú teda za to, že nárok nebol uplatnený v dvojročnej subjektívnej lehote a preto navrhol, aby súd žalobe nevyhovel a s ohľadom na vznesenú námietku premlčania žalobu zamietol ako nedôvodnú. K sudcovskej koncentrácii uviedol, že žalovaný vzniesol námietku premlčania riadne pričom poukázal na ust. § 153 ods.2 CSP, ktorý jasne definuje, že súd nemusí prihliadnuť na prostriedok procesnej obrany alebo procesného útoku, ktorý strana nepredložila včas, najmä vtedy ak by si to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania prípadne vykonania ďalších úkonov súdu. Predmetná sporová vec bola pojednávaná bez prieťahov a bola ukončená na prvom pojednávaní. Majú teda za to, že takýto prostriedok procesnej obrany bol prednesený zo strany žalovaného včas.

12. Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči akcentoval na tom, že jeho klient sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného z vypovedania plnej moci datovanej 07.11.2017 z hľadiska všetkých skutkových zistení a z priebehu tej spolupráce by bolo možné za najskorší dátum začatia plynutia subjektívnej lehoty považovať 30.06.2017, kedy vlastne žalovaný ukončil prevádzku klubu s odôvodnením, že je potrebné preregistrovať registračnú pokladnicu na novú spoločnosť s ručením obmedzeným, v ktorej mal mať účasť žalobca ako spoločník s vkladom predstavujúcim vložené finančné prostriedky do klubu žalovaného.

13. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči zotrval na svojich doterajších skutkových a právnych argumentoch a na tieto odkázal. Má za to, že nárok v časti, v ktorej bol KS zrušený a vrátený na prejednanie súdu prvej inštancie je premlčaný. Ohľadne plynutia lehôt poukazuje na svoje tvrdenia prezentované na pojednávaní. Majú za to, že žalobca nepostupoval s obvyklou mierou opatrnosti, všetku ťarchu ohľadne podnikania prenášal na žalovaného spoliehal sa iba na jeho tvrdenia a sám nijakým spôsobom neinicioval zmluvnú úpravu vzťahov medzi nimi, ktorá by vylúčila akékoľvek pochybnosti ohľadne prípadných nárokov, ktoré do budúcnosti mohli medzi nimi vzniknúť.

14. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, predovšetkým s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, výpisom zo živnostenského registra, mimosúdnou komunikáciou, pokladničnými dokladmi, potvrdeniami o prevzatí financií, faktúrami, výpisom z účtu, čestnými prehláseniami a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

15. Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalovaný podnikal od 09.06.2000 do 08.07.2017 v rôznych predmetoch podnikania. Žalobca je invalidným dôchodcom s výškou dôchodku 430,00 eur mesačne.

16. Z mimosúdnej komunikácie vyplýva, že žalobca v októbri 2017 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 6 875,63 eura, keďže jednostranným rozhodnutím žalovaného bez možnosti žalobcu sa podieľať na prípadných príjmoch z prevádzky klubu odpadol právny dôvod, pre ktorý finančné prostriedky poskytol, preto žiadal ich vrátenie či už titulom pôžičky alebo vydania obohatenia. Žalovaný reagoval vyjadrením

zo dňa 07.11.2017, že nikdy so žalobcom neuzatvoril pôžičku ani neprevzal finančnú hotovosť. Všetky platby v hotovosti hradil sám. Je ochotný zaplatiť sumu, ktorú vie žalobca preukázateľne dokázať, že zaplatil. V podaní Pokus o zmier zo dňa 18.01.2018 žalovaný uviedol, že si je vedomý že žalobca zaplatil zo svojho účtu sumu 2 313,20 eura za sedačku a aj toho, že zo svojho zaplatil sumu 50,00 eur za pripojenie k dodávke elektrickej energie. Žalovaný zároveň navrhol viacero spôsobom vzájomného vyrovnania. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.05.2018 uviedol, že si je vedomý, že zo strany žalobcu došlo k platbe za sedačky v sume 2 513,116 eura a sumy 50,00 eur za pripojenie klubu k dodávke elektriny, no tieto platby neboli preukázané relevantnými dokladmi. Navrhol, že mu túto sumu vyplatí v 12. mesačných splátkach. Žalobca reagoval podaním zo dňa 31.05.2018 a navrhol, aby bol pripravený návrh dohody o urovaní v zmysle bodu 2 podania z 18.01.2018.

17. Z predložených pokladničných dokladov vyplývajú platby v rôznych sumách za rôzny tovar a to: tovar od spoločnosti Pivovary Topvar, a.s. vo výške 329,84 eura, Mgr. Grigorij Šamin - BAU TRADE celkom vo výške 361,38 eura (čl. 16, čl. 20), O. I. celkom vo výške 14,40 eura (čl. 16), VALEO s.r.o vo výške 2,00 eur (čl. 16), BAUKI s.r.o. vo výške 40,70 eura (čl. 16), A. D. celkom vo výške 183,85 eura (čl. 16,17,18,19), J. I. celkom vo výške 89,81 eura (čl. 16,17,18,19,20), A. A. vo výške 5,10 eura (čl. 17), Z. D. celkom vo výške 59,40 eura (čl. 18 , čl. 20).

18. Podľa § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. z. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

21. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Pre vznik zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie nie je nevyhnutné, aby k tomuto obohateniu došlo úmyselne alebo nejakým protiprávnym úkonom. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. O plnenie bez právneho dôvodu (pod slovom plnenie treba rozumieť najčastejšie peňažné plnenie) ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Neexistencia právneho dôvodu od začiatku znamená, že vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť a zároveň právo na poskytnuté plnenie. Pre záver o (ne) dôvodnosti nároku titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 Občianskeho zákonníka) je treba, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že žalovaný (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011).

24. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby v trvaní 2 rokov je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. Nie je teda podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa oprávnený subjekt pri náležitej starostlivosti musel alebo mohol dozvedieť, že na jeho úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Rozhodujúce je vždy to, kedy sa o tejto okolnosti skutočne

dozvedel. Z § 107 ods. 1 OZ totiž vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. Subjektívna vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor sa niekto bezdôvodne obohatil, a o tom, v prospech koho k tomuto obohateniu došlo, musí byť skutočná. Nie je pritom rozhodujúce, či sa oprávnený o svojom práve nedozvedel vlastným zavinením, teda či sa mohol o svojom práve dozvedieť alebo mal dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti. Napr. v prípade poskytnutia peňažného plnenia a jeho prijatia v súvislosti s pripravovanou kúpou nehnuteľnosti sa takáto záloha stáva bezdôvodným obohatením v okamihu, keď došlo zo strany predávajúceho k odmietnutiu jej predaja, prípadne sa vytvoril taký stav, z ktorého je zrejmé, že budúci odplatný prevod nehnuteľnosti už nebude realizovaný, resp. že sa neuskutoční. Týmto okamihom totiž odpadá právny dôvod, na základe ktorého bolo oprávneným poskytnuté plnenie. Týmto okamihom nie je deň, keď oprávnený subjekt dostal zálohu na kúpnu cenu alebo keď by sa pri náležitej starostlivosti o vzniku bezdôvodného obohatenia musel dozvedieť.

25. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Pokiaľ žalobca poukazuje na opačný právny záver, ktorý by mal byť uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedenom po sp.zn. 5 Cdo/121/2009, dovolací súd uvádza (ako už uviedol v rozhodnutí pod sp.zn. 3Cdo/169/2017), že v tomto dospel najvyšší súd k obdobným právnym záverom, a to, že pre začiatok behu dvojnásobnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie „skutkového stavu“ (poznámka dovolacieho súdu: teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie, (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa 22. mája 2019, sp. zn. 8Cdo/163/2019).

26. Ustanovenie § 107 ods. 2 OZ určuje objektívnu premlčaciu dobu, po uplynutí ktorej sa právo na vydanie bezdôvodne získaného majetkového prospechu vždy premlčí. Táto hranica je v trvaní 3 rokov v prípade, že k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo neúmyselne (z nedbanlivosti) a 10 rokov, ak sa bezdôvodné obohatenie získalo úmyselne. Pre začiatok plynutia 3-ročnej, resp. 10-ročnej premlčacej doby je rozhodný deň, v ktorom došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia.

27. Súd prvej inštancie viazaný právnym a vecne vysloveným názorom odvolacieho súdu, opätovne vykonal dokazovanie, pričom predmetom konania po zrušení v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie, zostala iba suma 50 eur a suma 2513,20 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, len vo vzťahu k sume 2513,20 eura (keďže vo vzťahu k sume 50 eur námietka premlčania vznesená nebola), súd zameral svoju pozornosť na právne vyhodnotenie vznesenej námietky, avšak len čo sa týka sumy 2513,20 eura.

28. Čo sa týka sumy 50 eur, v tejto časti súd nemal pochybnosti o tom, že uhradenie predmetnej sumy sporné medzi stranami ani nebolo, pretože realizáciu uvedenej platby zo strany žalobcu potvrdil žalovaný v jeho vyjadrení zo dňa 18.01.2018 prostredníctvom právneho zástupcu, keď jeho klient (žalovaný) explicitne vyjadril svoju vedomosť o realizácii platby žalobcu za pripojenie klubu k dodávke elektrickej energie. Predmetnú skutočnosť reflektoval vo svojom odôvodnení aj Krajský súd v Nitre, a to konkrétne v bode 27. jeho zrušujúceho uznesenia, ktorá skutočnosť však v konaní spochybnená podľa názoru súdu nebola. Preto tento nárok žalobcu považoval za dôvodný, pretože vychádzal z nesporných skutkových tvrdení strán sporu, zároveň vo vzťahu k nemu nebola vznesená žiadna námietka premlčania. Keďže žalovaný ani v jeho písomných vyjadreniach k žalobe nespochybnil takýto nárok žalobcu potom je dôvodné, aby súd tento nárok žalobcovi priznal.

29. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenej sume 2.513,20 eur za sedačky, podľa názoru odvolacieho súdu zaplatenie sedačiek žalobcom nepredstavovalo pôžičku žalobcu pre žalovaného, ale ako vyplýva z mimosúdnej komunikácie strán sporu, platbe žalobcu predchádzalo dojednanie strán sporu ohľadom ich spoločného podnikania v „energy music clube“ v Tisovci, ktoré sa malo právne usporiadať pri otvorení prevádzky založením kapitálovej spoločnosti, v rámci ktorej sa mali plnenia žalobcu riešiť. Vzhľadom k existencii základného dojednania strán sporu pred realizáciou platieb žalobcu za sedačky, bolo potom

potrebné posudzovať okamih vzniku záväzku žalovaného k vysporiadaniu tejto platby, keď podľa názoru odvolacieho súdu nemožno prijať právny záver o tom, že v čase plnenia žalobcu žiadny právny dôvod plnenia žalobcu neexistoval. Ako bolo vyššie spomenuté, začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je viazané na preukázateľnú vedomosť poškodeného. Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ je potrebné vychádzať z preukázanej, skutočnej, nie teda len predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Podľa názoru súdu, žalobca sa mohol najskôr reálne a skutočne dozvedieť, že prišlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného dňom, kedy zistil, že uvedená prevádzka, ktorú chcel prevádzkovať so žalovaným zostala zatvorená, t. j. dňom 30.06.2017, v dôsledku čoho mohol nadobudnúť vedomosť, že jeho investície, respektíve peňažné plnenie, ktoré vynaložil do spoločného podnikania nebude zodpovedať protiplneniu žalovaného v podobe realizácie spoločného podnikania - t. j. prevádzky „C. music club“. Týmto dňom podľa názoru súdu začala plynúť 2 ročná premlčacia doba na uplatnenie svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 11.09.2018, teda riadne a včas. Zároveň súd ustálil, že bola dodržaná aj objektívna 3 ročná premlčacia doba to podľa vyššie citovaného ustanovenia § 107 ods. 2 OZ, ktoré určuje objektívnu premlčaciu dobu, po uplynutí ktorej sa právo na vydanie bezdôvodne získaného majetkového prospechu vždy premlčí. Táto hranica je v trvaní 3 rokov v prípade, že k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo neúmyselne. Keďže k bezdôvodnému obohateniu žalovaného došlo v dňoch, kedy žalobca uhradil faktúry za sedačky, konkrétne žalobca realizoval prvú platbu dňa 02.08.2016 vo výške sumu 1 256,60 eura a zo dňa 12.08.2016 vo výške 1 256,60 eura, ktorými žalobca uhradil platbu za sedačky za žalovaného, objektívna premlčacia doba by uplynula dňa 02.08.2019, respektíve dňa 12.08.2019, z čoho je zrejmé, že nároky boli uplatnené v premlčacej dobe, vzhľadom na podanie žaloby na súd 11.09.2018. Okrem toho bola splnená aj podmienka, aby subjektívna premlčacia doba uplynula najneskôr uplynutím objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno nikdy prekročiť, v dôsledku čoho považoval súd uplatnený nárok za plne dôvodný.

30. K obrane žalovaného, predovšetkým k jeho argumentácií ohľadne okamihu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia (podľa jeho názoru začala plynúť subjektívna lehota od úhrady vyššie uvedených faktúr, v dôsledku čoho je nárok žalobcu premlčaný), súd poznamenáva, že pokiaľ strany konania prejavili záujem realizovať úkony súvisiace so založením prevádzky od augusta 2016 (následne sa prerábala) a prevádzka sa mala otvoriť v marci 2017, je nelogické, iracionálne, ale aj nemožné, aby žalobca už mal v uvedenej dobe (faktúry zaplatil v auguste 2016) aj reálnu vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného v čase, keď ešte nemohol vedieť, či a ako skončí spoločný podnikateľský zámer spočívajúci v prevádzke „C. music club“, pokiaľ k otvoreniu klubu ešte len malo prísť (marec 2017). Okrem toho, v čase, keď realizoval platby za uvedené sedačky samotná prevádzka sa prerábala, v dôsledku čoho mohol racionálne prezumovať, že načrtnutý podnikateľský zámer sa začal aj objektívne realizovať, preto nemal dôvod žalovanému nedôverovať. Bez právneho významu v tomto kontexte zostáva aj argumentácia žalovaného ohľadne toho, že faktúry boli vystavené na jeho meno, čo nič nemení natom, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, pretože žalobca plnil za žalovaného bez právneho dôvodu.

31. Čo sa týka pripustenia, respektíve nepripustenia námietky premlčania až na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, súd poznamenáva, že pokiaľ ju už v konaní pripustil, a neuplatnil sudcovskú koncentráciu, v tomto štádiu konania je už bezpredmetné sa vysporiadať s následkami sudcovskej koncentrácie, keďže súd sa meritórne so vznesenou námietkou premlčania v tomto rozsudku vysporiadal.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd žalobu, respektíve jej časť, ktorá ostala predmetom konania po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom (2563,20 eura) za plne dôvodnú,

preto jej vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 2563,20 eur, spolu s príslušenstvom tvoriacim úrok z omeškania, keďže mal preukázané, že žalovaný sa so zaplatením peňažného plnenia dostal do omeškania dňom 01.11.2017 a žalobca má tak s poukazom na § 517 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá ku dňu 01.11.2017, kedy sa žalovaný dostal do omeškania bola vo výške 0,00%. Žalovaný bol podaním zo dňa 18.10.2017 zo strany právneho zástupcu žalobcu vyzvaný na zaplatenie sumy 6 875,63 eura a je zrejmé, že dňa 7.11.2017, kedy žalovaný vyhotovil reakciu na jeho výzvu už bol s výzvou oboznámený a keďže v konaní nesporné, že týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania a od ktorého si žalobca uplatnil úrok z omeškania a to deň 01.11.2017, súd považoval za nesporné, že týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania. Vzhľadom na uvedené, súd uložil žalovanému, aby zaplatil žalobcovi sumu 2563,20 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nebol dôvod na určenie dlhšej lehoty na plnenie (paričnej lehoty).

35. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania (ktoré vznikli pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom), súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, s poukazom na § 396 ods. 3 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 5.568,63 eura celkovo priznaná suma 4.311,15 eura s príslušenstvom (výrokom I. rozsudku, č. k. 16C/15/2019-128 zo dňa 30.10.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2019 bola žalobcovi priznaná suma 1747,95 eura) a týmto rozsudkom suma 2563,20 eura s príslušenstvom, čo predstavuje úspech žalobcu 77,42 % a žalovaný bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 1257,48 eura, čo predstavuje úspech žalovaného 22,58 %, potom celkový úspech žalobcu predstavoval 54,84 %. V konaní súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, pretože tieto strany konania ani netvrdili, rovnako tak žiadne také okolnosti nevyplývajú z obsahu spisu, alebo okolností prejednávaneho prípadu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.